

U 71/2016 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om Europeiska kommissionens förslag till förenkling av förordningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken i samband med reformen av budgetförordningen (Omnibus-förordningsförslag).

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 14 september 2016 till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1299/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013, (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1308/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014, (EU) nr 652/2014 och Europaparlamentets och rådets beslut 541/2014/EU (omnibus-förordningsförslag) samt en promemoria om förslagen till förenkling av förordningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken, som är en del av förslaget.

Helsingfors den 15 december 2016

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen

Lantbruksråd Kari Valonen

JORD- OCH SKOGS-
BRUKSMINISTERIET

PROMEMORIA

EU/2016/1486

8.12.2016

EUROPEISKA KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL FÖRENKLING AV FÖRORDNINGARNA FÖR DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN I SAMBAND MED REFORMEN AV BUDGETFÖRORDNINGEN (OMNIBUS-FÖRORDNINGSFÖRSLAG).

1 Allmänt

Kommissionen gav den 14 september 2016 ut en halvtidsöversyn av den fleråriga budgetramen 2014–2020. Den består av kommissionens meddelande samt om förslagen till ändring av budgetförordningen och den sektorspecifika lagstiftningen. Med förslaget stöds två av de centrala målen för halvtidsöversynen: förenkling och flexibilitet. Enligt kommissionens förslag ska det i en och samma rättsakt ingå en revidering av de allmänna budgetreglerna samt ändringar i sektorspecifika bestämmelser inklusive förordningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken (förordningen om landsbygds utveckling, den s.k. övergripande förordningen, förordningen om direktstöd och förordningen om en samlad marknadsordning). Genom att samla de sektorspecifika ändringarna i ett och samma förslag vill kommissionen garantera en konsekvent och snabb förhandlingsprocess.

Syftet med kommissionens förslag är att förenkla förfaringssätten, effektivisera användningen av finansieringsinstrument, göra budgetförvaltning flexiblare och att fästa fokus vid resultat och rationalisering av rapporteringen. Kommissionen vill inte i detta sammanhang öppna en mer omfattande debatt om jordbrukspolitiken reform även om den föreslår ändringar i de grundläggande förordningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Namnet på förordningsförslaget (COM (2016) 605 final) i sin helhet är: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1299/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013, (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1308/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014, (EU) nr 652/2014 och Europaparlamentets och rådets beslut 541/2014/EU (omnibus-förordningsförslag).

Förslaget innehåller ändringsförslag till den gemensamma jordbrukspolitiken grundläggande förordningar samt till förordningen som gäller förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan samt djur- och växthälsan.

Ändringsförslagen gäller följande förordningar:

(EU) nr 1305/2013 Europaparlamentets och rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005.

(EU) nr 1306/2013 Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008

(EU) nr 1307/2013 Europaparlamentets och rådets förordning om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009

(EU) nr 1308/2013 Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

(EU) nr 652/2014 Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförokningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

2.1 Den allmänna budgetförordningen

I ändringarna (artiklarna 121–125) föreslås det en enhetlig kontrollmodell för den samlade förvaltningen, dvs. även i jordbruksförförordningarna. I modellen är det möjligt att basera bedömningen av genomförandet på en kontroll som uppfyller standarderna och har utförts av ett annat godkänt organ, t.ex. en verifieringsmyndighet. Därmed minskar antalet kontroller som kommissionen riktar till en medlemsstat.

2.2 Förordningen om stöd för landsbygdsutveckling ((EU) nr 1305/2013)

För landsbygdsförordningens del föreslår kommissionen ändringar som främst ansluter sig till det inkomststabiliserande verktyget och finansieringsinstrumenten. Ändringarna ska ge medlemsländerna en möjlighet att skapa ett sektorspecifikt inkomststabiliserande verktyg med vilket man bättre kan möta marknadskriser och flera sektorerers svåra erfarenheter under de senaste tiderna. En annan viktig ändring är enklare regler för lån och andra finansieringsinstrument. Syftet med dessa ändringar är att effektivisera användningen av finansiella instrument i jordbrukssektorn och främja jordbrukarnas tillgång till kapital i synnerhet då det gäller unga jordbrukare. Det allmänna syftet är bättre allokering av den offentliga finansieringen och en förbättring av jordbrukssektorns konkurrenskraft.

Det föreslås även att förfaranden för engångsersättningar inom projektverksamheten ska göras enklare. Kommissionen föreslår ändringar i reglerna om engångsersättningar. För närvarande har det varit obligatoriskt att i Ejflu göra en förhandsutvärdering av alla kostnader för engångsersättningsförfarandet, som bifogas till landsbygdsutvecklingsprogrammet.

Gällande direktstöd föreslår kommissionen att tillämpningen av definitionen aktiv jordbrukare ska bli frivillig för medlemsländerna. Enligt kommissionens specificering är det möjligt att även göra en motsvarande ändring i de åtgärder som ingår i förordningen om stöd för landsbygdsutveckling.

Kommissionen föreslår ändringar i användningen av finansieringsinstrumenten enligt förordningen om stöd för landsbygdsutveckling. Den föreslagna ändringen i artikel 17 ska göra det möjligt att rikta finansieringsinstrument till förädling vars ursprungsprodukt inte ingår i Annex I i FEUF, förutsatt att en eller flera av unionens prioriteter främjas. För närvarande möjliggör artikel 19(1)(b) redan stöd för sådana investeringar där ursprungsprodukten inte är en Annex I-produkt. Artikel 19(1)(b) gör det möjligt att stöda mikro- och småföretag. Dessutom möjliggör artikel 19(1)(a)(ii) stöd för etableringen av ett företag. Artikel 17 definierar däremot inte stödtagarens storleksklass, vilket innebär att kommissionens förslag kan utvidga stödtagar-

kretsen från mikro- och småföretag till större företag, och artikelns tillämpningsområde är snävare än i artikel 19.

2.3 Den övergripande förordningen ((EU) nr 1306/2013)

I artikel 26 (finansiell disciplin) föreslår kommissionen ändringar som slopar Europaparlamentets och rådets befogenheter att utfärda förordningar i anslutning till den finansiella disciplinen. Kommissionen ska enligt förslaget ha rätt att föreskriva om finansiell disciplin senast den 30 juni samt en möjlighet att ändra justeringsbeloppet till den 1 december. Avsättning av inkomster för särskilda ändamål (artikel 43) ska ändras så att till inkomster för särskilda ändamål även omfattar vissa avbrott och minskningar av finansieringen orsakade av medlemsländernas fel i samband med verkställande av betalningar. Bestämmelserna om återkrav (artikel 54) ska ändras så att kommissionens och medlemsstaternas delade ansvar (50 och 50 procent) beträffande vissa belopp som inte återkrävs ska slopas och ansvaret ska ligga enbart hos medlemsstaten. Felaktiga utbetalningar och administrativa sanktioner (artikel 63) kompletteras enligt förslaget så att det stöd som inte betalas eller återkrävs ska fastställas enligt det hur allvarlig överträdelsen har varit och enligt proportionalitetsprincipen, när det gäller offentliga upphandlingar. Dessutom ska tidtabellen för frigörandet av budgetåtaganden gällande program för landsbygdsutveckling i slutet av programmeringsperioden förlängas (artikel 38).

2.4 Förordningen om direktstöd ((EU) nr 1307/2013)

Regler gällande aktiva jordbrukare: Medlemsstaterna ska från 2018 få besluta att bara tillämpa en eller två av de möjligheter som nämns i tredje stycket av artikel 9.2 för att komma bort från förbudslistan. Förslaget har gjorts för att vissa medlemsstater har haft svårigheter att tillämpa alla tre kriterier. Kriterierna är: a) direktstöd minst 5 % av totala intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet, b) jordbruksverksamhet är inte obetydlig, c) jordbruk är den huvudsakliga verksamheten. Ett annat förslag är att medlemsstaterna kunde bestämma att de från 2018 inte längre tillämpar reglerna om aktiva jordbrukare. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sina eventuella beslut senast den 1 augusti 2017.

Regler gällande stöd för unga jordbrukare: Reglerna ska ändras så att stödet för unga jordbrukare i medlemsstater som valt ett visst sätt att kalkylera stöd för unga jordbrukare ska beviljas motsvarande alla stödrättigheter till grundstöd som den unga jordbrukaren aktiverat under året. I länder som tillämpar systemet med enhetlig arealersättning ska man kunna bevilja stöd enligt alla stödberättigande hektar som jordbrukaren angivit. För närvarande har medlemsstaten varit tvungen att ställa ett maximibelopp på stödet för unga jordbrukare, som ska vara 25–90 stödrättigheter i länder som tillämpar grundstöd och 25–90 stödberättigande hektar i länder med enhetlig arealersättning. I Finland är maximibeloppet 90 stödrättigheter. Men om stödet för unga jordbrukare som räknas enligt stödansökningarna något år överskrider det nationella maximibeloppet på stöd för unga jordbrukare, som är två procent av det nationella maximibeloppet på direktstöd, ska medlemsländer som tillämpar grundstöd ställa ett maximibelopp på stödrättigheter och länder som tillämpar enhetlig arealersättning en maximigräns för stödberättigande hektar. För den del som överskrider dessa ska det inte betalas stöd för unga jordbrukare. Detta maximibelopp ska vara sådant att den nationella maximigränsen på två procent inte överskrids. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om maximibeloppet senast den 15 september följande år.

Regler gällande kopplat stöd: Kommissionen ska få en möjlighet att ge ut delegerade förordningar gällande kopplat stöd. Avsikten är att på detta sätt undvika att sökanden som får kopplat stöd upprätthåller den nuvarande nivån på produktionen trots marknadens strukturella obalans (överproduktion). Det ska vara möjligt att betala kopplat stöd enligt produktionsmängden under en tidigare (tillsvidare icke-definierad) referensperiod till slutet av 2020. Detta betyder i

praktiken att en medlemsstat kan slopa kopplingen mellan det nuvarande kopplade stödet och produktionen. Ett motsvarande förfarande blir möjligt 2017 då det gäller mjölkproduktionen (Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1616).

Till systemet med enhetlig arealersättning, som i stället för grundstöd används i många s.k. nya EU-medlemsländer, föreslås en ändring som innebär att en stat som tillämpar systemet kan om den så vill öka maximibeloppet på det årliga nationella direktstödet med högst tre procent, av vilket har avdragits det nationella maximibeloppet på stöd som uppfyller miljövillkor. Ett motsvarande förfarande är redan möjligt i länder som tillämpar grundstöd. Genom detta säkerställs användningen av EU-medel till ett så fullt belopp som möjligt.

2.5 Förordningen om marknadsordning ((EU) nr 1308/2013)

Kommissionen föreslår att det till verksamhetsprogrammen för producentorganisationer i frukt- och grönsakssektorn ska läggas en möjlighet att coacha och vägleda andra producentorganisationer, producentgrupper eller enskilda producenter i sektorn i fråga. Genom detta vill kommissionen öka producenternas tillit till samarbetet och dela positiva erfarenheter samt exempel på samarbete, i synnerhet i de medlemsstater där frukt- och grönsakssektorn är svagt organiserad. Producentorganisationerna kan enligt förslaget använda coaching och vägledning som en krishanteringsåtgärd. Kostnaderna för coachingen och vägledningen kan täckas av stödet 100-procentigt. I förordningen nämns de medlemsstater, inklusive Finland, där frukt- och grönsakssektorn är svagt organiserad och där ytterligare nationellt stöd ska tillåtas. När organiseringsgraden ändras, ska kommissionen ha rätt att ändra den ovannämnda förteckningen över medlemsstaterna genom en delegerad förordning.

Därtill föreslår kommissionen att förvaltningen av importkvoter ska göras enklare så att det inte ska vara nödvändigt att föreskriva om en enkel allokering av kvoter som bara baserar sig på objektiva kriterier genom genomförandebestämmelser utan de kan publiceras på internet-sidorna. Medlemsstaterna ska också kunna utfärda licenser först efter det att kommissionen publicerat kvoterna.

2.6 Förordning (EU) nr 652/2014

Kommissionen föreslår enbart tekniska ändringar i förordning (EU) nr 652/2014.

3 Rättslig grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslagen gällande den gemensamma jordbrukspolitiken baserar sig på artikel 42 och artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förslaget baserar sig på artikel 322 i EUF-fördraget till den del det är fråga om revideringen av budgetförordningen.

Förslaget behandlas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Till kommissionen föreslås befogenheter (delegerade förordningar) om det kopplade stödet enligt förordningen om direktstöd samt om detaljerna för det nationella stödet för frukt- och grönsakssektorn enligt förordningen om marknadsordning.

Statsrådet anser att den rättsliga grunden är adekvat.

Godkännandet av de ändringar som har föreslagits i EU:s allmänna budgetregler och de sektorspecifika bestämmelserna omfattas av EU:s exklusiva behörighet.

Enligt kommissionens förslag överensstämmer detta förslag till förordning med proportionalitetsprincipen eftersom det koncentrerar sig på att förenkla bestämmelserna och eftersom det inte i det ingår sådana regler som inte är nödvändiga med tanke på uppnåendet av syftet med fördraget. Revideringen av de sektorspecifika bestämmelserna begränsar sig till ändringar som är nödvändiga för att man genom de förenklningar som föreslås i budgetförordningen i praktiken kan uppnå full effekt.

Statsrådet anser att förslaget överensstämmer med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

4 Förhållande till skyldigheter gällande de grundläggande fri- och rättigheterna och mänskliga rättigheter samt grundlagen

Förslaget är i linje med tryggheten av de grundläggande fri- och rättigheterna.

5 Förslagets konsekvenser

5.1 Gällande förordningen om stöd för landsbygdsutveckling

Konsekvenser för förvaltningen

När det gäller Ejflu, existerar finansieringsramen 2014–2020, och verksamheten ska ske inom ramen för den. Om det läggs nya saker till programmet för landsbygdsutveckling, innebär detta överföringar av finansiering från andra åtgärder inom programmet.

Konsekvenser för jordbruksföretag

Inga betydande konsekvenser.

Konsekvenser för miljön

Inga betydande konsekvenser.

5.2 Gällande den övergripande förordningen

Konsekvenser för förvaltningen

Genomförandet av förfarandet med finansiell disciplin, i synnerhet för att samla in en krisreserv, med de årliga nedskärningar och återkrav av direktstöden är som sådant administrativt tungt. I Finland har betydelsen av medlemsstatens och kommissionens delade ansvar för belopp som inte har återkrävts varit liten. De icke-återkrävda beloppen som kommissionen har ansvarat för har tills vidare varit rätt små (jordbruksstödsfonden under 1000 euro per år och ersättningsbeloppet för fonden för landsbygdsutveckling mellan några hundra och ca 20 000 euro per år). Det har dock upptäckts en ökning av de icke-återkrävda stöden. Det är dock svårt att förutse hur beloppet kommer att utvecklas och om det kommer att öka kommissionens ansvar, och om kommissionens aktuella ändringsförslag genomförs, ett ökat ansvar för medlemsstaten.

Konsekvenser för jordbruksföretag

Det är en uppmanande uppgift att följa bestämmelserna om offentliga upphandlingar i synnerhet för dem som bara sporadiskt kommer i kontakt med dem. Lättnaderna, som gör konsekvenserna för försummandet av dessa bestämmelser rimligare, är rätt riktade.

Konsekvenser för miljön

De ändringar som föreslagits till den övergripande förordningen har inga konsekvenser för miljön.

5.3 Gällande förordningen om direktstöd

Konsekvenser för förvaltningen

Regler gällande aktiva jordbrukare: Om de nuvarande bestämmelserna om aktiva jordbrukare inte tillämpas, minskar detta kostnaderna för genomförandet något.

Regler gällande stöd för unga jordbrukare: Förslaget att begränsa stödet för unga jordbrukare till ett visst belopp av stödrättigheter då det nationella maximibeloppet på stödet för unga jordbrukare har överskridits komplicerar kalkyleringen av enhetsstödet något.

Regler gällande kopplat stöd: Ifall Finland bestämmer att använda de möjligheter att frigöra det kopplade stödet från produktionen som förordningen möjliggör och betala stödet enligt produktionen under ett tidigare referensår, ökar detta det administrativa arbetet och dess kostnader. Det borde göras ändringar i informationssystemen, och jordbrukarna borde informeras om saken. Dessutom innebär detta ändringar i stödansökningar.

Konsekvenser för jordbruksföretag

Regler gällande aktiva jordbrukare: Om de nuvarande bestämmelserna om aktiva jordbrukare inte längre tillämpas, kommer detta att minska jordbruksföretagens byråkrati. Jordbruksföretagen ska enligt förslaget inte behandlas på olika sätt gällande stödet på basis av de funktioner som de förvaltar.

Regler gällande stöd för unga jordbrukare: Det uppskattas att unga jordbrukare med mer än 90 stödrättigheter i och med ändringen kommer att få mer stöd än för närvarande. Däremot kan stödet för unga jordbrukare som aktiverat färre än 90 stödrättigheter sänka en aning.

Regler gällande kopplat stöd: Ifall Finland bestämmer sig att använda de möjligheter att frigöra det kopplade stödet från produktionen som förordningen möjliggör och betala stödet enligt produktionen under ett tidigare referensår, innebär detta ekonomiska förluster för jordbruksföretagare som har utvidgat sin verksamhet eller planerar att göra det.

Konsekvenser för miljön

De ändringar som föreslagits i reglerna om aktiva jordbrukare och unga jordbrukare har inga miljökonsekvenser. Om det kopplade stödet frigörs från produktionen kan detta ha konsekvenser för miljön. När produktionen sjunker kan trycket på miljön minska till exempel när det används mindre gödsel eller bekämpningsmedel. Å andra sidan kan en minskning av till exempel odlingen av en speciell gröda eller djuren på bete minska naturens mångfald.

5.4 Gällande förordningen om marknadsordning

Konsekvenser för förvaltningen

Godkännandet av coaching som stödberättigande åtgärd kan leda till små tilläggskostnader i EU:s stöd för producentorganisationer. Det nationella tilläggsstödet till producentorganisationer är frivilligt.

Konsekvenser för jordbruksföretag

Inga betydande konsekvenser.

Konsekvenser för miljön

Inga betydande konsekvenser.

5.5 Gällande budgetförordningen

Den enhetliga kontrollmodellen kan minska arbetsmängden i anslutning till kommissionens kontroller, som är betydande i utbetalningsorganen.

6 Ålands befogenhet

I och med den delade befogenheten har Europeiska unionen den primära befogenheten för att målen för unionens jordbrukspolitik ska genomföras. Medlemsstaterna kan inte följa en nationell jordbrukspolitik eller utfärda nationella bestämmelser om frågor om vilka det finns rättsakter på unionsnivå. Den nationella lagstiftningen kompletterar dock unionens lagstiftning då unionens bestämmelser bara innehåller minimikrav beträffande någon fråga eller då det i unionens lagstiftning har getts rätten att närmare föreskriva om någon fråga på nationell nivå. Därtill omfattar den nationella lagstiftningen bestämmelser om behöriga myndigheter och organ inom EU:s jordbruks- och landsbygds politik.

Ändringarna i stödet för unga jordbrukare samt ett eventuellt slopande av tillämpningen av kraven gällande aktiva jordbrukare förutsätter ändringar i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013).

7 Den nationella behandlingen av förslaget och behandlingen i EU

Kommissionens förslag har behandlats på sammanträdet för sektionen för jordbruk och livsmedel den 22 och den 29 september, den 4 och den 20 oktober samt den 3, 17 och 24 november. Över förslaget har utarbetats en E-skrivelse (E 110/2016 rd), som har sänts till riksdagen den 3 november 2016.

Utkastet till U-skrivelse över förslaget behandlades av sektionen för jordbruk och livsmedel genom skriftligt förfarande den 25–28 november 2016.

Rådet för jordbruk och fiske förde en första diskussion om förslaget på sitt möte den 10 oktober 2016. Särskilda jordbrukskommittén har även diskuterat frågan och kommer att fortsätta med detta under Slovakiens hela ordförandeskap. Arbetet kring förslaget till förordning fortsätter under Maltas ordförandeskap våren 2017.

Enligt kommissionens mål är det meningen att ändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2018.

Vid Europaparlamentet är det budgetutskottet som ansvarar för huvudbehandlingen av förslaget. Föredraganden är Ingeborg Gräßle (EPP, DE). De sektorspecifika utskotten, till exempel, utskottet för jordbruk (AGRI), ger sina utlåtanden om budgetutskottets betänkande.

8 Statsrådets ståndpunkt

Finland ställer sig positivt till kommissionens mål, dvs. förenkling, men anser att det finns behov av ännu mer långtgående förenkling gällande fonderna för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Finland är för kommissionens strävan att främja den s.k. single audit-metoden (enhetligt kontrollmodell) i budgetförordningen. Om dess genomförande i praktiken behövs dock ytterligare information. Samtidigt finns det skäl att se till att kontrollansvaren är klara.

Finland önskar att de föreslagna förenklingarna i förordningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken ska behandlas så att de redan kan tillämpas på stödansökningarna för 2018.

Syftet med ändringarna i den allmänna budgetförordningen är bland annat att enhetliga reglerna för de olika fonderna och göra dem enklare. Enligt Finlands åsikt hade det varit önskvärt att inkludera jordbruksfonderna på ett mer omfattande sätt i förenklingen och förenhetligandet. Det finns till exempel en betydande skillnad mellan jordbruksfonder och andra fonder när det gäller strängheten av finansieringsrättelsepraxisen.

8.1 Gällande förordningen om stöd för landsbygdsutveckling

Finland har i flera sammanhang lyft fram att användningen av förenklade kostnadsförfaranden i fonden för landsbygdsutveckling är besvärligare än i andra struktur- och investeringsfonder. Finland är nöjt med att kommissionen föreslår ändringar som Finland önskat i reglerna om engångsersättningar.

Finland anser att de ändringar som gör det möjligt att ta finansieringsinstrument i bruk flexibelt är bra. Det ska vara möjligt att allokera finansieringsinstrument inte bara till jordbruket utan även till företagsverksamhet utanför jordbruk, i synnerhet till mikro- och småföretag på landsbygden genom den åtgärd som beskrivs i artikel 19 i förordningen om utveckling av landsbygden och inte så mycket genom artikel 17. Finland anser att de ändringar som har föreslagits i artikel 45 är nödvändiga för att det ska vara möjligt att använda finansieringsinstrumenten. Det är viktigt att finansieringsinstrumenten är i bruk i Ejflu i motsvarande omfattning som i de övriga struktur- och investeringsfonderna.

8.2 Gällande den övergripande förordningen

Finland kan godkänna kommissionens förslag till ändringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013.

Finland önskar att kommissionen ska undersöka möjligheterna att förenkla stödordningen även gällande åkerarealer som ständigt ändras. Till exempel stabilisering av den stödberättigande arealen i andra än de ändringar som jordbrukaren själv gjort med fem års mellanrum underlättar både förvaltningens och jordbrukarens övervakningsbörda.

Genomförandet av förfarandet med finansiell disciplin, i synnerhet för att samla in en krisreserv för jordbruk, med de årliga nedskärningar och återkrav av direktstöd är administrativt tungt. I samband med reformen av budgetförordningen bör man undersöka möjligheter att göra förfarandet mindre tungt.

8.3 Gällande förordningen om direktstöd

Finland välkomnar kommissionen förslag om att den nuvarande tillämpningen av bestämmelserna om aktiva jordbrukare som baserar sig på en förbudslista görs frivillig för medlemsstaterna.

Finland anser att den ändring som har föreslagits i stödet för unga jordbrukare ska genomföras på ett enklare sätt så att en medlemsstat i stället för den föreslagna ändringen ska kunna bestämma innan ansökningsen av stöd inleds om den vill begränsa beviljandet av stöd för unga jordbrukare per jordbrukare till stödrättigheterna för ett visst grundstöd eller i systemet för enhetlig arealersättning till ett visst antal stödberättigande hektar.

Finland kan godkänna förslaget om kopplat stöd. Finland ställer sig bakom de ändringar som föreslås i systemet för enhetliga arealersättningar.

Finland anser att när direktstödsförordningen (EU) nr 1307/2013 ändras, ska även reglerna för permanent gräsmark ändras så att man i definitionen av permanent gräsmark bättre än nu tar hänsyn till de etablerade sätten att odla gräsmark tillfälligt. Därtill anser Finland att man inte ska tillämpa återställandeförfarandet av permanent gräsmark på jordbrukare vars produktionsriktning under de två föregående åren ändrats på längre sikt från produktion som baserar sig på gräsmark till annan produktion. Återställandeförfarandet ska inte heller tillämpas på jordbruksmark som har sålts eller hyrts ut till en långvarig jordbrukare som inte har produktion som baserar sig på gräsmark.

8.4 Gällande förordningen om marknadsordning

Finland kan godkänna kommissionens förslag till ändringar i förordningen om marknadsordning (EU) nr 1308/2013.

8.5 Gällande förordning (EU) nr 652/2014

Finland kan godkänna kommissionens förslag till ändringar i förordning (EU) nr 652/2014.